

Dér må vi jo sige, at i bemærkningerne står der: »Omkostninger i forbindelse med typegodkendelsesordningen for minirensesanlæg vil i sidste ende kunne blive overvæltet på køberen af anlægget. Til gengæld vurderes behovet for egenkontrolmålinger m.v. at blive væsentlig reduceret«.

Men altså: Udgiften vil jo blive overvæltet på de mennesker, som skal købe anlægget, og det er den linje, der er lagt i forslaget, nemlig at det vil blive de mennesker, der skal have de her ting etableret, altså de kloakfonde, der måtte ligge ude i landet, de enkelte private, som investerer selv, som kommer til at betale det her.

Sådan må jeg forstå det her. Og jeg vil bare spørge, om fru Inger Bierbaum ikke er enig i det.

(Kort bemærkning).

Inger Bierbaum (S):

Jeg vil blot anføre, at det som i alle andre tilfælde med sådan nogle administrationer af typegodkendelsesordninger er til gavn for den, der producerer det, og derfor er det også producenten, der betaler for det.

Howdan det så føres videre ud i ledene er meget svært at svare på.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Hans Christian Schmidt som ordfører.

Hans Christian Schmidt (V):

Som det tidligere er blevet sagt i debatten, så er dette forslag jo en udmøntning eller en fortsættelse af forslaget i sidste folketingsamling, hvor vi bl.a. diskuterede det at kunne lave f.eks. ned-sivningsanlæg i landdistrikterne. Ved den lejlighed udtalte Venstre, at vi var imod forslaget, og det kan jeg sige at vi stadig væk er.

Men det er jo ikke det, vi skal diskutere i dag. Det er alene spørgsmålet omkring en gebyrordning, og derfor må vi jo sige, at vi er også af den opfattelse, at hvis nogen vil sælge nogle af de her ned-sivningsanlæg, så må det være rimeligt, at man også betaler det gebyr, der skal til, for at man som køber kan være sikker på, at de her ting er i orden, at det ned-sivningsanlæg eller andre renseforanstaltninger har den kvalitet, som der kræves for at leve op til de mål, der bliver sat.

Det synes vi sådan set er rimeligt nok. Men vi noterer os bare endnu en gang, at miljøministeren er enig med os i, at det igen er dem, som skal købe anlæggene, der kommer til at betale

de her omkostninger. Når det er noget, vi har kunnet svare på meget tydeligt, er det, fordi ministeren selv har skrevet i bemærkningerne, at sådan vil det komme til at gå.

Derfor må jeg sige, at vi igen er i den situation, som vi var i, da vi sidst havde lovforslaget, som altså blev vedtaget i sidste folketingsamling og var et miserabelt forslag – ja, det blev altså vedtaget mod vore stemmer – som gik ud på, at helt tilfældigt skulle nogle mennesker, der helt tilfældigt bor ude i landområderne og er med i en kloakfond, hvor der tilfældigvis er nogen, der skal have et ned-sivningsanlæg og ikke vil betale hele den udgift selv – og det kan vi jo godt forstå, for det er mange gange dyrere end det, man kan slippe med ved at betale det almindelige tilslutningsbidrag på 22.500 kr. – hvor vi lige tørrer den udgift af på dem, der tilfældigvis bor i området og er med i en kloakfond.

Det er, hvis man kan tillade sig at sige det inden for miljøpolitik, for det er jo ikke det ord, vi bruger mest, en meget asocial miljølov. Vi har flere, der vender den tunge ende nedad: Grønne afgifter osv. Nu tager vi altså nok et forslag, hvor det er helt urimeligt, at det helt tilfældigt rammer nogle mennesker.

Det eneste, man kan rose lidt ved forslaget, er, at der er ingen, der forsøger at løbe fra det. Alle siger, at det er rigtigt nok, at det rammer fuldstændig tilfældigt, hvem der nu end måtte bo dér. Det er jo sådan set det mest positive.

Men selve lovforslaget dengang var skidt. Det her hjælper en lille smule på det, idet man nu i hvert fald er blevet enig om, at det, som man foreslår og påbyder, at nogle skal etablere på deres ejendomme, i det mindste skal virke. Ja, det burde have været udgangspunktet, og det burde have været en forudsætning, inden man vedtog loven dengang. Det var det ikke. Det kommer så nu.

Vi vil så sige, at der er nogle juridiske aspekter heri, som vi selvfølgelig lige vil spørge lidt til. Det er lidt om at have hjemmel og gebyr osv., men det er nogle mindre ting, som vi vil tage med ind i udvalgsarbejdet, når vi sidder der.

Henriette Kjær (KF):

Man kan diskutere det lovforslag, som det her lovforslag er en udløber af, altså det lovforslag, som hr. Christian Schmidt også omtalte, men nu har vi det altså.